

Jak kdy

Věra Martinová

Rozpouštím si Tě ráno, v hrnečku od kávy,
někdy mi na rtech sládneš, jindy mě otrávíš,
někdy tak krásně voníš, půdou plantáží,
jindy mi slzy roníš, hmm, a stékáš po tvářích.

Na, na na na ...

Když zlý řeči mě zebou, po tobě mám hlad,
tak obleču se sebou, věřím, že budeš hřát,
pak si tě rychle svlékám, to když začneš plát,
jindy zas marně čekám, hmm, a prokřehlá jdu spát.
Na, na na na ...

Jsi nezkrotnej jak draci, co lítaj v oblacích,
hodiny přesýpací, si chvilku pláč, pak smích
fakt už to někdy vzdávám, říkám si všechno smaž,
však večer bývám ráda hmm, když broučku
zašeptáš

/: Na, na na na ... :/